

[Ulrich.]

en ringe Smidighed hos Ministeren, naar han ikke har faaet disse Penge.

Men selv om den højtærede Minister ikke skulde faa nogen Penge til at indkøbe Statsjord for i Aar, tror jeg ikke, det gør noget. Den højtærede Minister mener jo ganske vist, at der er Tusinder af unge Mænd, der gerne vil have fat i Jord. Jeg tror nu ikke, det er Tusinder af unge *dygtige* Landmænd, der ønsker at faa fat i Jord i dette Øjeblik; jeg tror, de holder sig tilbage. Jeg kunde derimod godt tænke mig, at der er Tusinder andre, som ikke har Forstand paa at dyrke Jord, der mener, at der er noget at gøre, og som saa bider paa; men jeg tror ogsaa, det vil gaa ganske gevaldigt ud over dem saavel som ud over Statskassen, der skal give Penge til saadanne Formaal.

Og saa fremsatte den højtærede Minister den ganske mærkværdige Betragtning, at i denne Tid, hvor saa mange Landmænd gerne vil sælge, er det en Fejl, at man ikke kan købe. Det er akkurat det omvendte af, hvad man har hørt fra socialdemokratisk Side ved saa mange Lejligheder: naar Staten optraadte som Køber af Jord, ja saa animerede den Priserne, saa steg Prisen paa Jorden, og det var ganske overordentlig forkasteligt. Men nu er det all right, nu er det netop paa sin Plads, nu skal man købe megen Jord for at støtte de Landmænd, som gerne vil sælge, antagelig for at de kan faa en god Pris for Jorden.

Vi har læst om, hvorledes det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen er blevet maltrakteret, fordi han ikke i Sønderjylland har villet give en betydelig Overpris for Jorden, saa jeg synes, at den Forsigtighed, det ærede Medlem som Formand for Statens Jordlovsudvalg er inde i i Øjeblikket, stemmer meget daarligt med den Udtalelse, Ministeren har fremsat her. Men denne Uoverensstemmelse skal jeg ganske lade det ærede Medlem og den højtærede Minister søge at klare sig imellem. Jeg tror, at Formanden for Statens Jordlovsudvalg er inde paa det rette, naar han ikke vil anvende Jordfondens Midler til at stimulere Priserne paa Jorden. Det har aldrig været Mening, at Jordlovsudvalget skulde

give mere for Jorden, end man kan købe den for. (Munterhed). Ja, men det er det, der kræves i Øjeblikket. Man kræver en Overpris.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen var ogsaa inde paa sine Bekymringer over, at man ikke kunde indkøbe Jord nu. Men jeg tror, det ærede Medlem har nok at gøre med at administrere de 10 Mill. Kr., han disponerer over i Sønderjylland. Det kan vist give ham nok at bestille, saa jeg tror ikke, han skal være bekymret over, at han ikke faar mere.

Men saa kom det ærede Medlem med en Udtalelse, som efter min Mening er ganske forkert. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at han var Medlem af det Udvalg, som behandlede Loven om Len og Stamhuse og Loven om Vilkaar for Bort salg af Jorder i offentligt Eje. Jeg havde ogsaa den Ære at være Medlem af dette Udvalg og mener, at jeg har lige saa godt en Erindring om, hvad der den Gang foregik, som det ærede Medlem, og der har aldeles ikke ved disse Loves Behandling og Vedtagelse i dette høje Ting, og antagelig heller ikke i det andet høje Ting, været nogen som helst Kæden sammen af disse Love. De er holdt ganske hver for sig, og jeg kan sige, at Jordfonden bestaar, men Loven om Vilkaar for Bort salg af Jord i offentligt Eje kan meget hurtigt komme til at forgaa, thi under de ensidige Principper, man har givet i denne Lov, ønsker sikkert ikke Flertallet af den danske Befolkning, at Jorden skal udstykkes.

Saa kom det ærede Medlem Hr. Clausager med en Udtalelse, der lød saaledes, at der kan aldrig købes Jord af Staten og udstykkes som Selveje. Jo, det kan der nemt, naar bare man laver Loven om Vilkaar for Bort salg af Jord i offentligt Eje om, og her er en Opgave, som Partiet Venstre skulde tage sig af. Det vilde efter min Mening være overordentligt rigtigt, om Venstre her vilde lade Handling følge paa Ord. Ord hører vi saa mange af fra den Side om Modstand mod Fæste, men naar vi naar til Handling, er den overordentlig ringe og vag. Jeg henstiller derfor til Partiet Venstre at blive lidt mere handlekraftigt paa dette Omraade. Det vilde sikkert baade Samfundet overordentlig vel.